<u>1) במדבר כב</u> יא הִנֵּה הָעָם` הַיּצֵא מִמִּצְרַׁיִם וַיְכַס אֶת־צֵין הָאֶרֶץ **עַתָּה לְכָה קֻבָּה־לִּי אֹת**ֹוֹ אוּלַיִ אוּכֵל לְהִלְּחֶם בְּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיוּ: יב וַיָּאמֶר אלקים אֶל־בִּלְעָׁם **לִא תֵלֵדְ עִמְהָם לָא תָאר אֶת־הָעָׁם כִּי בְרָוּדְ הְוּא**ּ כב **וַיָּחַר־אַף אלקים** כֵּי־הוֹלֶדְ הוּא **וָיִתִיצֵּב מַלאַדְ ה**' **בַּדֵּרָדְ לִשְּׁטֵן לִוֹ** וְהוּא רֹכֵב עַל־אֵתנֹוֹ וּשְׁנֵי וַעָרֵיו עִמִּוּ:

<u>2) במדבר כה:ט</u> וַיָּהַלֹּי הַמֶּתִים בַּפַּגֶפָה אַרְבָּעָה וְעֵשִׂרָים אָלַף:

<u>3) במדבר לאיח</u> וְאֶת־מַלְבֵּׁי מִדְיֻּן הָרְגַּוּ עַל־חַלְלֵיהֶּם אֶת־אֱנֵי וְאֶת־רֶלֶּם וְאֶת־צָוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־לֶבַע חֲמֵשֶׁת מַלְבֵי מִדְיָן וְאֵת בְּלַעֵם בַּן־בָּעוֹר הָרָגִּוּ בַּחָרָבּ

<u>4) במדבר כביח וַיּ</u>אמֶר אֲלֵיהֶׁם לַיָנוּ פֹה ֹהַלַּיְלָה וַהֲשְׁבֹתֵי אֶתְכֶם ֹדָּבֶּר **כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר ה' אֵלָי**ָ וַיֵּשְׁבָּוּ שָׁרֵי־מוֹאָב עִם־בִּלְעָם: ט **וַיִּבְא אלקים אֵל־בִּלעָם** וַיֹּאמֵר מֵי הָאָנַשִּים הָאֵלֶה עִמַּך:

כ**וַיָּבֹּא אלקים | אֶל־בִּלְעָם**ׁ לַּיְלָהְ וַיַּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְדְּ בָּאוּ הַאֲנָשִׁים קוּם לֵדְ אִתֶּם וְאַדְּ אֶת־הַדָּבֶר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֵיךְ אֹתִוֹ תַעֵשֵׂה:

'ה חוח (5

קטנה או גדולה:

<u>- במדבר כדיב</u> וַיִּשָּׂא בִלְעָם אֵת־עֵינָיו וַיַּרָא אֵת־יִשְׂרָאֵׁל שֹׁכֵן לְשְׁבָטָיו וַתְּהֶי **עָלָיו** רָוּחַ אלקים: - Bilaam

Otniel-שופטים גײַ וַתְּהָּי עַלְיִו רְוּחַ־יְהֹוָה וַיִּשְׁפַּט אֶת־יִשְׂרָאֵלֹּ וַיֵּצֵא[ּ] לַמִּלְחָלָּה וַיִּתֵּן יְהֹוָה ֹבְּיָדׁוֹ אֶת־כּוּשַׁן רִשְּׁעְתַיִם מֶלֶדּ אָרֶם וַתֵּעָז יָדׁוֹ עַל כּוּשַׁן רִשְּׁעָתֵיִם:

Yiftach- שופטים יאּכֹט וַ**תְּהֶי עַל־יִפְתָּח**ׁ ר**ַוּחַ יְהֹוֶה** וַיַּעֲכָר אֶת־הַגּלְצֶד וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבר אֶת־מִצְפֵּה גִּלְעָׁד וּמִמִּצְפֵּה גִּלְעָד עָבַר בִּנֵי עַמְוֹן:

Shimshon- שופטים ידּיוּ וַתִּצְלַּח עָלָיו רַוּחַ יְהֹנָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁפַע הַגְּדִּׁי וּמְאָוּמָה אֵין בְּיָדֵוֹ וְלְא הָגִּיד ׁלְאָבֵיו וּלְאָמֹוֹ אֵת. אֵשֵׁר עָשֵׂה:

- אמואל א ייי וַיָּבָאוּ שָׁם הַגִּבְעָּׁתָה וְהִנֵּה חֶבֶל־נְבָאִים לִקְרָאתֵוֹ **וַתִּצְלַחַ עָלָיו**ֹ **רָוּחַ אלקים** וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכֵם:

David שמואל א טזייג וַיִּקַּח שְמוּאֵל אֶת־קָבֶרֶן הַשָּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּבֶרֶרֶב אֶחָיוֹ וַתִּ**צְלַחַ רְוּחַ־יְהֹוָה ֹאֶל־דְּוֹד** מֵהַיּוֹם הַהְוּא וָמֶעְלָה וַיָּקֵם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמֶתָה:

<u>6) Bilaam במדבר כבילא וְיְגַ</u>ל ה' אֶת־עֵינֵי בִּלְעָם <u>וֹיִּרְא אֶת־מַלְאַדְּ ה' וָצְבַ בַּדְּׂרֶדְּ וְחַרְבִּוֹ שְׁלָפָּה בְּיָדְוֹ וַיִּקְּדֹ וַיִּשְׁתַחוּ. לאפיו:</u>

רַיִּלֶּהְ וְהַנְּהְ יְהוּשׁע הַ זג וַיְהִי בְּהְיַוֹת יְהוֹשָׁעֹ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיוֹ וַלִּרְ**א וְהִגַּה־אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבִּּוֹ שְּׂלוּפָּה בְּיָדְוֹ** וַזֵּלֶךְּ יְהוּשָׁעַ אָל-בָּנְיוֹ וַיִּאֶשֶׁר אָבִיי וַיִּאשֶׁר אָבִיי וַיִּאשֶׁר לוֹ הַלָנִוּ אַתָּה אִם־לְצָרֵינוּי יד וַיִּאשֶׁר | לֹא כֵּי אֲנִי שַׂר־צְבֶא־ה' עַתְּה בָאִתִי וַיִּאשֶׁר לוֹ הַלָנוּ אַהָבְיִי מְדַבָּר אֶל־עַבְדְּוֹי טו וַיֹּאשֶׁר שַׂר־צְבָּא ה' אֶל־יְהוּשָׁע שַׁל־נְעַלְךּ מֵעַל רַגְלֶךְ כִּי הַמְּלִּוֹם אָלְיָב אַהְיּא הָוּאשֻע בַּן:
אָשֶׁר אַתְּה עֹמֵד עָלָיִו לָּדֶשׁ הָוּא וַיִּשׁ יְהוּשָׁעַ בַּן:

<u>David דברי הימים א כאיטז</u> וַיִּשָּׂא דָּוִּיד אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־מֵלְאַדְּ יְקֹוֶק ׁעֹמֵדׁ בֵּין הָאֶרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וְחַרְבָּוֹ שְׁלוּפָה` בְּיָדוֹ נְטוּיָהָ עַל־יְרוּשָׁלֶם ו<u>ַיִּפֹּל דְּוַיִד וְהוְקְנֵים מָכִסִּים בַּשִּׁקִים עַל־פְּגִיהָם:</u>

<u>7) במדבר כב</u> יג וַיָּקֶם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר ֹ אֶל־שָׁרֵי בָלֶק לְכָוּ אֶל־אַרְצְכֶם **כִּי מֵאֵן ה' לְתִּתִּי לַהַלְדְּ עִמְכֶם** יח וַיַּעַן בִּלְטָם וַיֹּאמֶר ֹ אֶל־עַבְדֵי בָלֶק אִם־יִתֶּן־לִי בָלֶק מְלֹא בִיתִוֹ בֶּסֶף וְזָהֵב **לָא אוּבִּל לִעַבר ֹ אֶת־בִּי ה' אלקי לִעשִּוֹת**

<u>במדבר כבּילח</u> וּלֹאמֶר בִּלְעָׁם אֶל־בָּלָק הְנֵּה־בָּאתִּל אֵלֶּיךּ **עַתָּה** הַיָּכְל אוּכַל דַּבֵּר מְאָוּמָה הַדָּבָּר אֲשֶׁר יָשֵּׁים אלקים בְּפִי אתו אַדָּבַר:

במדבר כג יא וַיַּאמֶר בָּלָק' אֶל־בִּלְעָׁם מֶה עָשִׂיתָ לֹיֻ לָקֹב אְיְבֵי' לְקַחְתִּידּ וְהִנֵּה בַּרַכְתָּ בָרֶדְּ: יב וַיַּעַן וַיּאמֵר **הָלֹא אֵת אֲשֶׂר** יַשִּׂים ה' בִּפִּי אֹתִוֹ אֵשְׁמִר לִדָּבֵר:

כה וַיַּאמֶר בָּלָק' אֶל־בִּלְעָּׁם גַּם־קֹב לַא תִקְבֶנִוּ גַּם־בָּרֶךְ לֹא תְבֶרֵכֶנוּי כו וַיַּעַן בִּלְעָׁם וַיִּאמֶר אֶל־בָּלָקֶ **הַלֹא דְּבַּרְתִּי אֵלֶיךְ**' **לֵאמֹר כֵּל אֵשֶׁר־יִדְבֵּר ה' אֹתִוֹ אֵעֲשֵׂה**:

במדבר כב כא ויקם בלעם בבקר ויחבש את־אתנו וילד עם־שַׂרֵי מוֹאֲב: -Bilaam(8

ַכב וַיְּחַר־אַף אלקים כֵּי־הוֹלֵדְ הוּאֹ וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַדְ יְהוֶה בַּדֶּרֵדְ לְשָׁטֶן לֵוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־**אַתנוֹ וּשִׁנִי נִעְרִיו עְמוֹ:**

Avraham- בראשית כבּיג <u>ויִּשׁכּּם אברהם בּבּׁקר וַיָּח</u>בש<u>ׁ אָת־חָמֹרוֹ וִיּקּח אָת־שִׁנִי נְעְרִיוֹ אַתְּוֹ</u> וְאֵת יִצְחַק בְּגָוֹ וַיְבַקּעֹ עֲצֵי עלָה וַיָּקָם וַלֵּלֶדְ אֵל־הַמָּקִוֹם אֲשֶׁר־אָמֵר־לִו הָאלקים:

9) **Bilaam במדבר כד:ב וַיִּשָּׁא בִּלְעָׁם אֶת־עֵינִיו וַיַּרְא** אֶת־יִשְׂרָאֵׁל שׁכֵּן לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו רָוּחַ אלקים: **Avraham בראשית כביג וַיִּשָּׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינִיו וַיַּרְא** וְהִנֵּה־אַׁיִל אַחֵּר נֶאֶתַז בַּפְבַךְ בְּקַרְנָיִו וַיַּלֶךְ אַבְרָהָם וַיַּקְח אֵת־תַיֹּנִי וַיִּלֶּךְ אַבְרָהָם וַיִּקְח אָת־תַיֹּנִי וַיַּלֶּהְ הַחָת בָּנִוּ:

<u>10) במדבר כג</u> ה וַיָּשֶשׁם ה' דָּבָר בְּפִי בִּלֹעֲם וַיֹּאמֶר שִׁוּב אֶל־בָּלָק וְכָה תְדַבֵּר:

ַטז וַיָּקֶר ה' אֱל־בִּלְעָׁם **וַיָּשֶּׁם דָּבָר בִּפֵּיו** וַיָּאמֶר שִׁוּב אֱל־בָּלָק וְכָה תִדַבֵּרי

במדבר כד א **וַיַּרָא בִּלְעָׁם כִּי טוֹב בְּעִינֵי ה' לְבָרַךְּ אֶת־יִשְׂרָאֵׁל** וְלְא־חָלֵךְּ כְּפַעַם־בְּפַעַם לְקְרַאת וְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנֵיוּ ב וַיִּשָּׂא בִלעַם אֵת־עִינִיו וַיַּרָא אֵת־יִשְׁרָאֵׁל שֹׁכֵן לִשְׁבָטֵיו וַתִּהֵי עַלָיו רְוּחַ אלקים:

Avimelech (11) בראשית כּיג וַיִּבְא אַלקים אֶל־אָבִימֶלְדְּ בַּחֲלַוֹם הַלּיֵלָה וַיָּ<mark>אמֶר לוֹ</mark> הִנְּדָּ מֵת ֹעַל־הֵאשֶׁה אֲשֶׁר־לָלְּחְתָּ וָהָוֹא בָּעֵלַת בַּעֵל:

Lavan- בראשית לאיכד וַיַּבָּא אלקים אֶל־לבַן הַאָרמִי בּחַלֹם הּלּיַלָה וַיַּ<mark>אמֶר לוֹ</mark> הִשָּׁמֶר לְךֶּ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מְּעוֹב עַד־רַע:

<u>אַלֶּה עִמְּדְ: במדבר כב</u> ט <u>ויַבִּא אלקים אֵל־בָּלעָם וַ</u>וֹּאמֶר מֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמְּדְ:

ָכ <u>וּיָבֹא אלקים | אָל־בָּלְעָםֿ לֹּיָלַה</u>゚ וַיַּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְדּ בָּאוּ הֵאֲנָשִׁים קוּם לֵדְּ אִתֶּם וְאַדְּ אֶת־הַדָּבֶר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיָדְ אֹתִוֹ תַעֲשֶׂה:

12) משנה אבות הייט כּל מִי שָׁיֵשׁ בְּיָדוֹ שְׁלשָׁה דְבָרִים הַלָּלוּ, מִתַּלְמִידָיוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. וּשְׁלשָׁה דְבָרִים אֲחֵרִים, מַתַּלְמִידִיוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. וּשְׁלשָׁה דְבָרִים אֲחֵרִים, מְתַּלְמִידִיוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. עִין טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְנְכֶּשׁ שְׁפָלָה, מִתּּלְמִידִיוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידִיוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידִיוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידִיוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידִיוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידִיוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְים הַיָּה וְנוֹחֲלִין בָּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמֵר (משלי ח), לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ, וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא. אַבָּל תַלְמִידִיוֹ שֶׁל בְּלְעָם הָרָשָׁע יוֹרְשִׁין גִּיהֹנָם וְיוֹרְדִין לְבְאֵר שַׁחַת, שֻׁנְּאֱמֵר (תהלים נה), וְאַתָּה אלקים תּוֹרִידֵם לְבְאֵר שַׁחַת, אַנְשֵׁי דָמִים וּמְרְמֵה לֹא יָחֲצוּ יְמֵיהֶם, וָאַנִי אֵבְטַח בַּדְּ:

13) גמרא סוטה יא. שלשה היו באותה עצה - הבה נתחכמה - בלעם איוב ויתרו, בלעם שיעץ נהרג.

במדבר כבּיה וַיִּשְׁלַּח מַלְאָכִּים אֶל־בִּלְעֲם בֶּן־בְּעוֹר בְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהֶר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמָּוֹ לִקְרֹא־לִוֹ לֵאמֹר הְ<u>נֵּה עֲם יָצְאַ</u> מִמִּצְרַיִׁם **ֹהְנֵּה כִּסְה ֹאֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהָוֹא ישֵׁב מִמֵּלִי**ּ ו וְעַתָּה לְכָה־נָּא אֶרָה־לִּי אֶתר-הָעֵם הַיָּה **כִּי־עַצִּוּם הוּא מִמָּנִי** אוּלַיַ אוּכַל נַבֶּה־בּוֹ נֵאָנָרַשִׁנִּוּ מִן־הַאָרֵץ כִּי יָדֵעִתִּי אֵת אֲשִׁר־תִּבָרְדְּ מִבֹּרָדְ וַאֲשֵׁר תִּאָר יוּאָר:

<u>שמות א</u> ט וַיָּאֹמֶר אֶל־עַמֶּוֹ **הָגַֹּה עַם** בְּנֵיְ יִשְׁרָאֵׁל רֵב **וְעַצֵּוּם מִמְנוּ**: י הֶבָה נְּתְבַקְבָּה לְוֹ פֶּן־יִרְבָּה וְהָיָּה כְּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמֶה וְנִיּלַחָם־בָּנִוּ וְעָלָחַם־בָּנִוּ וְעָלָחַם־בָּנִוּ וְעָלָחַם־בָּנִוּ וְעָלָחַם־בָּנִוּ וְעָלָחַם־בָּנִוּ וְעָלָחָם מִן־הָאֵרֵץ:

14) גמרא סנהדרין קה. בלעם- בלא עם. דבר אחר בלעם הוא לבן הארמי שבא על בעיר כושן רשעתים דעבד שתי רשעיות בישראל אחת בימי יעקב ואחת בימי שפוט השופטים. ומה שמו? לבן הארמי שמו.

תרגום יונתן במדבר כב:ה לבן הארמי הוא בלעם, פדן היא פתורה על שם פותר חלומות.

<u>15) בראשית לא:כד וַיָּבַא אלקים אֶל־לַבָּן</u> הָאֲרַמִּי בַּחֲלֹם *הַלְּיֵלָה* וַיַּאמֶר לוֹ הִשְּׁמֶר לְךָּ פֶּן־תְּדַבְּר עם־יַעֲקֹב מִפְוֹב עד־רע:

במדבר כב ח וַלַּאמֶר אֲלֵיהֶׁם לַיָנוּ פֹה*ֹהַלַּיְלָה וְ*הַשְּׁבֹתֵּי אֶתְכֶם דְּבָּר פְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְחֹוָה אֵלְי וַבְּשְׁבִּי שְׁרֵי־מוֹאָב עִם־בּּלְעְם: ט<u>ווּיבָא אלקים אָל־בּלַעֶם</u> ויֹּאמֶר מִי הַאֲנָשִׁים הָאֶלֶה עִמֶּד: יוּיָּאמֶר בִּלְאָם אֶל־הַאלקים בְּּלְבֶם לְא הַנֵּה הָעִם הַיֹּצֵא מִמִּצְרִים וִיְּכֵס אֶת־צֵיוִ הָאָרֶץ עִּהָּה לְבָה קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלִי אוּכֵּל לְהַלְּחֶם בִּוֹ וְגֵרִשְׁתִּיו: יב וַיְּאמֶר אלקים אֶל־בִּלְעָם לְא תֵלֵךְ עִמָּהֵם לָא תָאֹר אֵת־הַעָּׁם כִּי בָּרָוּךְ הָוּא:

<u>זהר ח"א קסז.</u> לבן לא רדף אחרי יעקב להלחם אתו, כי מחנהו של יעקב היה יותר חזק ממנו, **אלא רצה להרגו בפיו** ולאבדו מן העולם.

16) תנא דבי אליהו רבה כ"ח בלעם הוא האחרון שבנביאי האומות ולא הניח הקב"ה דבר בעולם שלא גילה לבלעם, והיה מעולה בחכמתו [חכמת כישוף] יותר ממשה, משה יתר בדבר אחד מבלעם, ובלעם יתר בדבר אחד ממשה.

מדרש אגדה במדבר כ"ד:י"ז שלשה דברים היה בלעם גדול ממשה, היה מביט בשכינה, היה מכיל עצמו בשכינה, מיד מגלים עיניו מדבר עם השכינה.

ויקרא רבה א׳י״ב בלעם מתנבא לטובתן של ישראל נתנבא.

<u>17) אבות דרבי נתן ב:ה</u> בלעם הרשע יצא מהול.

<u>רש"י בראשית ה:לב</u> את שם ואת חם ואת יפת - והלא יפת הוא הגדול, אלא בתחלה אתה דורש את שם **שהוא** צדיק, ונולד כשהוא מהול, ושאברהם יצא ממנו וכו:

ילקוט שמעוני תורה פרשת שמות רמז קסו ותרא אותו כי טוב הוא (ב:ב) רבי מאיר אומר טוב שמו, רבי יהודה אומר ראוי לנביאות, רבי נחמיה אומר טוביה שמו, אחרים אומרים נולד כשהוא מהול וחכמים אומרים בשעה שנולד משה נתמלא כל העולם כולו אורה.

1<u>8) מיכה ו</u>ד כֵּי הֶעֱלִתִּיֹךְ מֵאֶרֶץ מִ**בְּיִם** וּמִבֵּיִת עֲבָדִים פְּדִיתִיךְ **וְאֶשְׁלַחַ לְפָּנִּידְ אֶת־מֹשֶׁה אַהַרֹּן וּמִרְיֵם: ה עַפִּי זְכָר־נָא מַה־יָעַׂץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֶ<mark>ה־עָנָה אֹתוֹ בִּלַעֲם בָּן־בְּעֵוֹר</mark> מִן־הַשִּׁשִּים עַד־ הַגְּלְגָּל <u>לִמֹען דַעַת צִדְקוֹת</u> יִקֹנַם:**

Rashi's View of Bilaam (19

א. רש"י במדבר כב:ה אם תאמר מפני מה השרה הקדוש ברוך הוא שכינתו על גוי רשע, כדי שלא יהא פתחון פה לאומות לומר אלו היו לנו נביאים חזרנו למוטב, העמיד להם נביאים והם פרצו גדר העולם, שבתחלה היו גדורים בעריות וזה נתן להם עצה להפקיר עצמן לזנות:

<u>ב. רש"י במדבר כב:ח</u> לינו פה הלילה - אין רוח הקודש שורה עליו אלא בלילה, וכן לכל נביאי אומות העולם, וכן לבן בחלום הלילה, שנאמר (בראשית לא, כד) ויבא אלקים אל לבן הארמי בחלום הלילה. כאדם ההולך אצל <u>פלגשו</u> בהחבא:

ג. רש"י במדבר כב:יח מלא ביתו כסף וזהב - למדנו שנפשו רחבה ומחמד ממון אחרים. אמר, ראוי לו ליתן לי כל כסף וזהב שלו, שהרי צריך לשכור חיילות רבות, ספק נוצח ספק אינו נוצח, ואני ודאי נוצח:

ד. רש"י במדבר כב:כב כי הולך הוא - ראה שהדבר רע בעיני המקום ונתאוה לילך:

ה. רש"י לאוח בלעם הלך שם ליטולת שכר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל בעצתו.

<u>20) במדבר כב</u> טו וַיָּסֶף עוֹד בָּלָקָ **שְׁלָחַ שָּׂרִים רַבִּים וְנְכְבָּדָים מֵאֵלֶה**: טז וַיָּבָאוּ אֶל־בִּלְעֶם וַיִּאמְרוּ לוֹ כַּה אָמֵר בָּלָק בָּן־צִפּוֹר אַל־נָא תִמָּנַץ מֵהֲלָךְ אֵלֵי: יז **כִּי־כַבֶּּדְ אֲכַבּּדְךְ מְאֹד** וְכֶל אֲשֶׁר־תֹאמֵר אֵלַי אֵעֱשֶׂה וְלְכָה־נָּא קְבָה לִּי אֵת הָעֵם תַזֶּה: יח וַיַּעֵן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָלֶק אִם־יִ**תְּן־לִי בָלָק מְלֹא בִיתְוֹ כְּסֶף וְזְהָב** לְא אוֹכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי ה' אלקי לַעֲשִׂוֹת קְטַנָּה אָוֹ גְדוֹלָה:

<mark>21) בראשית כדיל וַיְהָי | פָּרָאַת אֶת־הַנָּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַנְּיָזֶם וְאֶת־הַבְּאַמְדִים עַל־יְדֶיַי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דְּבְּרֵי רְבְקָה אָחֹתוֹ לֵאמֹר כְּה־דְבֶּר אֵמִים וְהַנָּה עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִים עַל־הָעָיִן.</mark>

רשי כד:כט וירץ - למה וירץ ועל מה רץ, ויהי כראות את הנזם, אמר עשיר הוא זה, ונתן עיניו בממון:

<mark>22) במדבר כב ו וְעַתָּה ゚לְכָה־נָּא אֶרָה־לִּי אֶת־הָעֵם הַזָּה</mark> כְּי־עָצְוּם הוּאֹ מִמֶּנִי אוּלַיַ אוּכַל ׁנַכֶּה־בּוֹ וַאֲנֶרַשֶׁנּוּ מִן־הָאֶרֶץ כְּי זַדְעִתִּי אֶת אֲשֶׁר־תָּבַרְדְּ מִבַּרָדְ וַאֲשֶׁר תַּאֹר יוּאֲר:

יא הְנֵה הָעֶם הַיֹּצֵא מִמְצְרָיִם וַיָּכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה **לְכַה <u>קבה־לִי</u> אֹת**וֹ אוּלַי אוּכֵל לְהָלַחֵם בִּוֹ וְגֵרַשְׁתֵּיוּ:

רש"י כב:יא קבה לי - זו קשה מארה לי

<u>שפתי חכמים שם אות ב</u> דאם לא כן למה שינה בלעם הלא בלק אמר ארה לי **לכן פירש <u>כל כך שנאה היה לו</u> על** ישראל שבראשונה שאל בלק ארה והוא בקש קבה במקום ארה. רא"ם:

<u>23) במדבר כב</u> כ וַיָּבֹא אלקים | אֶל־בִּלְעָםֹ לַּיְלָהُ וַיַּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְדְּ בָּאוּ הֵאֲנָשִּׁים קוּם **לַדְּ אִתֶּם** וְאַדְּ אֶת־הַדָּבֶר אֵשֶׁר־אַדַבֵּר אָלֵיִדְ אֹתָוֹ תַעֲשֵׂה: כא וַיַּקָם בְּלִעָם בְּלֹּקֶר וַיַּחֲבִשׁ אָת־אַתֹּנִוֹ וַיָּלֶדְ עִם־שֶׁרֵי מוֹאַב:

מלבי"ם במדבר כב:כא ויקם בלעם בבקר, בלעם היה לו להבין שה' לא יתן לו רשות אף לקבות את ישראל, והיה לו להבין שיצוה עליו בהפך שיברך אותם והיה ראוי לו למנוע מלכת אחר שיממו אל יפק וישוב בחרפה לביתו, וה' אמר לו קום לך אתם, וכבר בארנו בפ' קדושים (סי' לב) שיש הבדל בין אתו ובין עמו, שעמו מציין השווי, ואתו מורה שאחד הוא העקר, וה' הודיע שלא ילך עמם בשווי רק אתם, שיהי' דעתו נפרד מדעתם שהוא לא ילך על הכונה להרע לישראל, והוא לא כן עשה כי הלך עמם, ואמר במדרש שמח בפורעניות של ישראל כמוהם, ולכן השכים בבקר וחבש בעצמו את אתונו מרוב חשקו אל ההליכה וא"כ היה בדעתו שאם יצוה ה' לברכם לא ישמע לו שאל"כ הי' לו לחדול מלכת אתם:

2<u>4) במדבר כה</u> ה וַיִּשְׁלַח מֵלְאָכִּים אֶל־בִּלְעֲם בֶּן־בְּעוֹר בְּשְׁרֵ עִל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמְּוֹ לִקְרֹא־לְוֹ לֵאמֹר הְּנֵּה עֲם בָּמִדבר כה יָצָא מִמְצְרַיִם הְנֵּה כִּסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהָוּא יִשֵּׁב מִמֻּלִיּי וּ וְעַתָּה לְכָה־נָּא אֶרֶה־בָּי אוּלִי אוּכַל נִבָּה־בֹּו וַאַנֶרשַׁנּוּ מִן־הָאָרֵץ כִּי יָדַעִּתִּ אֵת אֵשִׁר־תִּבָרְךְּ מִבֹּרָךְ נִאשֵׁר תָּאָר יוּאָר:

2<u>5) אסתר גַ</u> חוַיַּאמֶר הָמֶן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוּלוֹשׁ יֶשְׁנוֹ עִם־אֶחָד מְפָגָר וּמְפֹּרָד בֵּין הָעִמִּים בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶּךְ וְדָתֵיהֶם שׁׁנְּוֹת מִבְּלָר וְמָבּיָר וּמְפַּרָד וְמִבּיקָם וְשְׁעֶּרְ הַבְּיִם וְצְשֶּׁרֶת מְבָּל־עִׁם וְאֶתְ־דָּתֵי הַמֶּּלֶךְ אֵינֶם עשִׁים וְלַמֶּלֶךְ אֵיוְ־שׁוֶה לְהָנִיחָם: ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְּתָב לְאַבְּדָם וְצְשֶּׁרֶת אָלְפִים כִּבְּר־בָּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל־יְדַל עשֵׁי הַמְּלָאלָה לְהָבִיא אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ: יוַיְּסֵר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבּּעְתִּוֹ מֵעַל יָדְוֹ וְיִּתְּנָה לְהָבֵּי אֵלְבִיר הַמָּלְאָר. בְּהָבְיהוֹידִים: בּן־הַמְּדֵתָא הַאַנְגִי צֹבֶר הַיָּהוּדִים:

26) רמב"ן כב:כ-כב ובלעם ענה אותם, שאין הדבר תלוי בממון ולא ברצונו, רק הכל ביד השם וישאל ממנו עוד מה יצוה אותו, ועשה זה כהוגן, כי מה ידע הוא בדעת עליון ועצת ה' לעולם טובה והוא יורה חטאים בדרך, ויודיענו מה יענה מלאכי גוי או יגיד לו מה יקרה להם בעתיד. והנה השם אמר לו, כבר הודעתיך כי העם ברוך הוא ולא תוכל לקללם, ועתה חזרו לפניך, ואם לקרוא לך בלבד באו כלומר שיתרצו בלכתך עמהם על מנת שלא תקלל את העם כאשר הודעתיך מתחלה קום לך אתם, ואך את הדבר אשר אדבר אליך אותו תעשה, שאפילו אם אצוה אותך לברך שתברכם (לא) [ולא] תירא מבלק, וזה טעם "אם לקרא". וכן היה החפץ לשם הנכבד מתחלה שילך עמהם, אחרי הודיעו אותם שלא יקללם ושיתנהג בענינם כאשר יצוה, כי הרצון לפניו יתברך שיברך את ישראל מפי נביא לגוים: הנה היה על בלעם להגיד כן לשרי בלק ולאמר, הנה הרשה השם אותי להיות קרוא לכם בלבד, אבל על מנת שלא לקלל את העם ועל מנת שאם יצוה אותי לברך שאברכם.

27) שד"ל כב:ב בלעם היה עובד את ה' או עכום?.. מה היתה אומנותו? היה קוסם קסמים ומעונן ומנחש והיה בקי בכל מיני עבודה היה עושה לכל אלוה ואלוה בכל מיני עבודה היה עושה לכל אלוה ואלוה הכל מיני עבודות שבימיו והיה מאמין שעל ידי כך יקרב או ירחק האל ההוא מאדם או מגוי מיוחד... והנה היה יודע שאלקי ישראל נקרא ה', ושהוא חפץ בשביעיות ובפרים ובאלים.

פעולותיו ברמייה'ה או בתום לבב? בתום לבב, כ היה מברך או מקלל לפי מה שהיה רואה בחלום או לפי מה שהיה עולה לו על ידי הקסמים והנחשים שהיה תמיד הולך לקראתם... אבל נראה באמת שהיה עושה פעולותיו בתום לבב.

<mark>28) במדבר כב</mark> חוַיִּאמֶר אֲלֵיהֶׁם לַיָנוּ פֹה הַלַּיְלָה **וְהַשְּבֹתֵּי אֶתְכֶם דָּבֶּר בַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר ה' אֵלִי וַיֵּשְׁבִוּ** שְׁרֵי־מוֹאָב עם־בִּלְעֶם: יג וַיָּקָם בָּלִעַם בַּבַּקַר וַיֹּאמֶר אֱל־שֶׁרֵי בַלֶּק **לְכִּוּ אֵל־אַרִּצְכֵם כִּי מֵאֶן ה' לִתְתִּי לַהַלְדְּ עִמְּכֵם**:

יח וַיַּעַן בִּלְעָׁם וַיֹּאֹמֶר' אֶל־עַבְבֵׁי בָלֶּק <mark>אָם־יִתֶּן־לָיִ בָלָק מְּלֹא בֵיתִוֹ כֶּסֶף וְזָהֵב לַא אוּבַׁל לַעַבֹר אֶת־פִּי ה' אלקי לַעֲשְוֹת</mark> קטַנַּה אָוֹ גִדוֹלָה:

יט וְעַתָּה שְׁבֹּוּ נָאַ בָזֶה גַּם־אַתֶּם הַלָּיֶלָה **וְאַדְעָּה מַה־יֹסֵף ה' דַּבֵּר עִמְי**ּ כ וַיָּבֹא אלקים | אֶל־בִּלְעָהׁ לַּיְלָהְ וַיְּאִמֶּר לוֹ אָם־לִקְרָא לְךְּ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים **קוּם לֵךְ אִתָּם** וְאַדְּ אֶתִה הַדָּבֵר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֵידָ אֹתְוֹ תַּצְשֵׂהּ

לד וַיֹּאמֶר בִּלְעָׁם אֶל־מַלְאַדָּ ה' **חָטָׁאתִי בִּי לַא יָדֵּלְאָתִּי** כִּי אַתָּה נִצְב לִקְרָאתִי בַּדָּרֶדְ **וְעַתְּה אִם־רַע בְּעִינֶידְ אָשִׁוּבָה לְיִי** לה וַיֹּאמֶר מַלְאַדְּ ה' אֶל־בִּלְעָׁם **לַדְּ עִם־הַאֲנָשִּׁים** וְאֶבֶּס אֶת־הַדָּבֶר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיָדְ אֹתַוֹ תְדַבַּר וַיֵּלֶדְ בִּלְעָם עִם־שָׁרֵי בַּלָקִיּ

2<u>9) במדבר כבילח</u> וַלּאמֶר בִּלְעָׁם אֶל־בָּלָק הְנֵּה־בָּאתִי אֵלֶיךּ עַתָּׁה **הַיָּכְל אוּכַל דַּבֵּר מְאַוּמָה הַדָּבָּר אֲשֶׂר יָשַׂים אלקים** בָּפִי אֹתָוֹ אֵדָבֵר:

<u>במדבר כגייב וַיַּעַן וַיֹּאמַר הַלֹא אַת אֱשֶּׁר יָשַיִם ה' בּפִּי אֹתָוֹ אֶשְׁמְר לְדַבְּר:</u>

<u>במדבר כגיכו וַיַּען</u> בִּלֹעָם וַיִּאמֵר אֱל־בָּלָק **הַלֹא דְבַּרְתִּי אֱלֵיךְ לַאמֹר כְּל אֲשֵׁר־יִדַבֵּר ה' אתו אֱעשַה:**

<u>במדבר כד</u> יב וַיִּאמֶר בִּלְאֶם אֶל־בָּלָקְ חֲלֹא גַּם אֶל־מַלְאָכֶיף אֲשֶׁר־שָׁלַחָתָּ אֵלַיְ דְּבַּרְתִּי לֵאמְר: יג **אִם־יִתֶּן־לִּי בָלָק מְלְא**ׁ בִיתוֹ כֵּסָף וְזָהָבֹ לָא אוּכַׁל לַעֲבֹר אֵת־פֵּי ה' לַעֲשְׂוֹת טוֹבֶה אָוֹ רָעָה מִלֹבֵי אֲשֵׁר־יִדְבֵּר ה' אֹתִוֹ אַדַבֵּר:

<u>30) בראשית כב:ה</u> וַלּאֹמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו **שְׁבְּוּ־לָכֵם פֹּה**ׁ עֲם־הַּחֲמֹוֹר וַאֲנֵי וְהַנַּׁעֵר גֵלְכָה עַד־כֵּה וְנְשְׁתַּחְוֶהְ וְנָשְׁוּבָה אֵלֵיכֵם:

<u>31) במדבר כב</u> כג **וַתַּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַּף ה**' נִצֶב בַּדָּׁרֶד וְחַרְבַּוֹ שְׁלוּפָה ֹבְּיָדוֹ וַתֵּט הָאָתוֹן מִן־הַדֶּּרֶד וַתַּלְדִּ בַּשְּׁדֶּה וַיִּלְבְּ בַּשְּׁדֶּה וַיְבֶּרְ בִּלעָם אֵת־הַאָלִוֹן לִהַטּתָה הַדֵּרֵדִּי

> כה **וַתַּּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַדְּ ה**' וַתִּלְחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת־רֶגֶל בִּלְאֶם אֶל־הַקֵּיר וַיִּסֶף לְהַכֹּתֵה: כז **וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַדְּ ה**' וַתִּרְבַּץ תַּחַת בִּלְאֶם וַיְּחַר־אַף בִּלְעָם וַיַּדְ אֶת־הָאָתוֹן בַּמַּקֵל:

28) במדבר כב לא וְיְגֵל ה' אֶת־עִינֵי בַלְעָם וַיַּרָא אֶת־מַלְאַדְּ ה' נִצְב בַּדֶּׁרֶדְ וְחַרְבִּוֹ שְׁלָפָּה בְּיָדְוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַבְּיוּ לַגַּרְדִּיּ מַלְאַדְּ ה' עַל־מָה הַבִּּיתָ אֶת־אֲתְיִּדְּ זֶה שָׁלְוֹשׁ רְגָלִים הַנֵּה אֲנֹכִי יָצֵאתִי לְשָׁלֶן כְּי־יָרֵט הַדֶּרֶדְּ לְגָּרְדִּיּ לֹב וַיִּאמֶר אֵלְיֹל מַלְאַדְ ה' עַלְשׁ רְגָלִים אוּלַי נְטְתָה מִפְּנִי עָתָה גַם־אְתְכָה הָרַגְתִּי וְאוֹתְהּ הֶחֶה'תִיּ הֹלְעֹם אָל־מַלְאַדְ ה' חָטָאתִי כִּי לַא יָדִיעְתִּי כִּי אַתָּה וְצָבְ לִקְרָאתִי בַּדְּרֶדְּ וְעַתָּה אִם־רֵע בְּעֵינֶיְדְּ אָשִׁיּבָה לְיִּי במדבר כבּיכֹג ותרא האתון - והוא לא ראה, שנתן הקב"ה רשות לבהמה לראות יותר מן האדם, שמתוך שיש בו דעת תטרף דעתו כשיראה מזיקין:

<u>33) במדבר כב</u> כת **וִיּפְתַּח ה' אֶת־פַּי הֵאָתֵוֹן** וַתְּאמֶר לְבִלְעָם מֶה־עָשִׂיתִי לְּדְּ כֵּי הִכִּילְנִי זֶהְ שָׁלְשׁ רְגָלְים: כ וַיָּבֹא אלקים | אֶל־בִּלְעָםׁ לֵּיְלָהָ וַיִּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְדְּ בָּאוּ הֵאֲנָשִׁים קוּם לֵדְ אִתֶּם **וְאַדְ אֶת־הַדְּבֵּר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר** אֵלִיִדְ אֹתִוֹ תַעֲשֵׂה:

לה וַיֹּאמֶר מַלְאַׂדְּ ה' אֶל־בִּלְעָׁם לַדְּ עִם־הָאֲנָשִׁים **וְאָפֶס אֶת־הַדְּבֶר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֵיָדְ אֹתַוֹ תִדַבֵּר ו**ַיֵּלֶדְ בִּלֵעָם עִם־שָׁרֵי בַּלַק:

<u>34) יונה א</u> ב 'קום לֵדָ אֶל־נְיְנְוֶה הָעִיר הַגְּדוֹלָהְ וּקְרָא עָלֶיֶהָ כִּי־עֵלְתָה רֶעָתָם לְפָנֵי: ג **וַיָּקְם יוֹנָה ׁ לִבְרַחַ** תַּרְשִׁישָׁה <u>מִּלְפְנֵי ה'</u> וַיַּבֶּד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּה | בָּאָהְ תַרְשִׁישׁ וַיִּבֵּן שְׁכָרָה וַיֵּרֶד בָּה ֹלְבָוֹא עִפְּהֶם ֹתַּרְשִׁישָׁה <u>מִלֹפְנֵי ה'</u>

<u>35) יונה ב</u> א וַיְמֵן ה' דָּג גָּדוֹל לִבְלִעַ אֶת־יוֹנָהֻ וַיְהֵי יוֹנָה ׁבִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשֶׁה יָמֵים וּשְׁלֹשֶׁה לֵילְוֹת: יא וַיִּאמֵר ה' לדָג וַיָּקָא אֶת־יוֹנָהָ אֱל־הַיַּבָּשֵׁה:

<mark>36) יונה ג:</mark> ב קוּם לֵדְּ אֶל־נִינְוָה הָעֵיר הַגְּדוֹלָה וּקְרֶא אֵלֶּיה ֹאֶתְּה הַקְּרִיאָּה **אֲשֶׁר אֵנֹכִי דּבֵר אֵלִידְּ**ּג וַיָּקֶם יוֹנָה וַיָּלֶדְּ אֶל־נִינְוָה **כִּדְבַר ה**' וְנִינְוֹה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה ׁלֵאלֹהִים מְהַלַךְ שְׁלְשֶׁת יָמִים: ד וַיַּחֶל יוֹנָה לָבְוֹא בָּעִיר מַהְּלַךְ יָוֹם אֶתְד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֵׂר עִוֹד אָרָבָּעִים יוֹם וְנִינֵוָה נֵהְבָּבֶת:

במדבר כב לה ניאמֶר מַלְאַּך ה' אֶל־בִּלְעָׁם לֻךּ עִם־הָאֲנָשִׁים <mark>וְאָׁבֶּס אֶת־הַדָּבֶר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיָד אֹתַוֹ תְדַבֵּר וַיֵּלֶ</mark>ךּ בִּלְעֻם עִם־שָׂרֵי בָלֶק:

במדבר כגיה וַיָּשֶׂם ה' דָּבָר בְּפֵיִ בִלָעֶם וַיָּאמֶר שִׁוּב אֶל־בָּלָק וְכָה תְדַבְּר:

<u>37)</u>	<u> The Snake- בראשית ג</u>	במדבר כב -The Donkey
Animal can speak	וַיָּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאשָּׁׁרֵ	ַוּיִּפְתַּח ה' אֶת־פַּי הָאָתֵוֹן וַתִּאמֶר לְבִלְעָם
Human disobeys G-d's command	Not to eat from עץ הדעת	Not to go curse the Jewish people.
Eyes of Human is openned to see something they couldn't see before	,	וּיְגַל ה' אֶת־עֵינֵי בִּלְעָם וַיַּרְא אֶת־מֵלְאַדְּ ה' נִצְב בַּדֶּרֶדְ
G-d asks obvious questions	וּיִקְרָא ה' אלקים אֶל־הֵאָדָם וּיִּאמֶר לִוֹ אַיֶּכָּה :	ּוַלֹּאמֶר מֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶה עִמֶּך

38) R. Hirsch Gen. 3:1 The contrast to animals is the touchstone and the rock, by which, and on which, the morality of men proves itself or splits asunder. **It was animal wisdom which lured the first human beings from their duty...** The history of the first lapse is the history of all straying from the right path. Animals are really כאלקים יודעי טוב ורע. They have innate instinct, and this instinct is the Voice of God, the Will of God for them. Animals do no wrong, they have only their one nature that they are to follow. **Not so Man. He is to decide for the good and eschew evil from his own free choice, and from the consciousness of his duty...**

Then the wisdom of the animal world approached him in its cleverest representative, the serpent. To an animal, even to the wisest, it is incomprehensible how anybody could pass over the most beautiful, most alluring, the best and most enjoyable food and remain indifferent to it. The human being had already presented G-d's prohibition as the reason for not eating. "Well, and even if G-d has said so?!" Is that a reason for your having to obey? Is not the urge within you the Voice of God? If eating it is bad for you, why did He give the food the appeal to you, and you the urge to eat it, did He not tell you thereby quite clearly that this food and you are there for each other? Is not this Voice His earlier clearer Voice? Would G-d first create the food and give you the longing for it, and then - would He forbid you everything?

Thus spoke the serpent, that thus speaks animal wisdom to us still today, either straight out or cloaked in philosophical covering, when a direct prohibition of G-d holds us at a distance from alluring enjoyement of our senses, and it exaggerates to-day as it did then, in the little that is prohibited, it overlooks all that is morally permitted, and presents God's Law of morality as the enemy of all sensual enjoyement.